

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 17. marca 2005 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudcovi Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] JUDr. S [REDAKOVANÉ] C [REDAKOVANÉ] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

JUDr. S [REDAKOVANÉ] C [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] sudca Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ], sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 21. 1. 2003 napísal list, ktorý označil ako sťažnosť proti obsadeniu miesta v štátnozamestnaneckej službe pani I [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ], tento list adresoval Ministerstvu spravodlivosti SR v Bratislave, Úradu pre štátnu službu SR v Bratislave, Súdnej rade SR, predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, Generálnej prokuratúre SR – dozorujúcemu prokurátorovi pre boj s korupciou a vláde SR, odboru boja proti korupcii a v tomto liste uviedol, že predseda Okresného súdu vo V [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ] JUDr. M [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ] v rozpore so zákonom obsadil svoju manželku I [REDAKOVANÉ] R [REDAKOVANÉ] do štátnozamestnaneckej služby – miesta vyššej súdnej úradníčky, celú vec žiadal vyšetriť z toho dôvodu, aby sa predchádzalo a zabraňovalo, s pripravovaným vstupom do Európskej únie, takýmto praktikám korupcie, pretože sa skutok nestal.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch súd rozhodne o nároku na náhradu trov konania samostatným rozhodnutím.

Odôvodnenie:

Predseda Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] podal dňa 31. 1. 2003 podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /ďalej len „Zákon o sudcoch“/ návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. S [redacted] C [redacted] nar. [redacted] sudcovi Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] pre porušenie základných povinností sudcu pravdepodobne uvedených v ustanovení § 30 ods. 2 písm. f) Zákona o sudcoch tým, že dňa 21. 1. 2003 napísal list, ktorý označil ako sťažnosť proti obsadeniu miesta v štátnozamestnaneckej službe pani I [redacted] R [redacted], tento list adresoval Ministerstvu spravodlivosti SR v Bratislave, Úradu pre štátnu službu SR v Bratislave, Súdnej rade SR, predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici, Generálnej prokuratúre SR – dozorujúcemu prokurátorovi pre boj s korupciou a vláde SR, odboru boja proti korupcii a v tomto liste uviedol, že predseda Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] JUDr. M [redacted] R [redacted] v rozpore so zákonom obsadil svoju manželku I [redacted] R [redacted] do štátnozamestnaneckej služby – miesta vyššej súdnej úradníčky, celú vec žiadal vyšetriť z toho dôvodu, aby sa predchádzalo a zabraňovalo, s pripravovaným vstupom do Európskej únie, takýmto praktikám korupcie. Za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch s prihliadnutím na bod I 3.2, III bod 1 zásad sudcovskej etiky sudcovi navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a to odvolanie z funkcie sudcu.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil najmä tým, že tvrdenie sudcu je nepravdivé, pretože oznamuje informácie o osobe predsedu Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] v rozpore so skutočnosťou a tieto informácie sú spôsobilé poškodiť navrhovateľa v zamestnaní. Ďalej uviedol, že štátnozamestnanecké miesto vyššieho súdneho úradníka nebolo v čase podania sudcu obsadené. Na obsadenie miesta bolo vyhlásené výberové konanie na deň 25.3.2003, t.j. až po podaní návrhu na disciplinárne stíhanie sudcu. Je potom jednoznačne v rozpore so skutočnosťou tvrdenie sudcu, že navrhovateľ v rozpore so zákonom obsadil miesto v štátnozamestnaneckej službe – vyššieho súdneho úradníka na súde svojou manželkou I [redacted] R [redacted]. Nepravdivý údaj bol šírený písomne a cielene, adresovaný takým orgánom, ktoré by na základe neho mali vyvodiť voči navrhovateľovi zodpovednosť v zamestnaní. Sudca JUDr. S [redacted] C [redacted] bol uzročený s tým, že údaj, ktorý o osobe predsedu súdu rozširoval je nepravdivý, pretože ako sudca Okresného súdu vo V [redacted] K [redacted] chodil na pracovisko a musel vedieť, že miesto vyššieho súdneho úradníka na Okresnom súde vo V [redacted] K [redacted] nebolo v čase podania podnetu obsadené. Nakoniec dôvodil tým, že proti sudcovi už v minulosti podal

podnet pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov a jeho konanie teda možno považovať za opakované.

Na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať dokazovanie oboznámením podnetu sudcu zo dňa 21.1.2003, súdnych spisov Spr 902/02, Spr 67/03, ktoré sa týkajú výberového konania na miesto vyššieho súdneho úradníka a kópií inzerátov v denníku [REDAKOVANÉ] zo dňa 23.1.2003 a týždenníku [REDAKOVANÉ] zo dňa 27.1.2003.

Sudca sa k návrhu písomne, prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril tak, že tvrdenie uvedené v skutku návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je v súlade s objektívnou skutočnosťou. Pritom podrobne porovnal obsah svojho podnetu zo dňa 21.1.2003 s obsahom návrhu na začatie disciplinárneho konania. Ďalej uviedol, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ktoré by bolo v rozpore s povinnosťami sudcu podľa Zákona o sudcoch. Návrh navrhol zamietnuť a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

Disciplinárne konanie bolo uznesením disciplinárneho súdu sp. zn. 4 Ds 1/03 zo dňa 9.2.2004 podľa § 125 ods. 2 Zákona o sudcoch prerušené z dôvodu, že vo veci, pre ktoré sa vedie disciplinárne konanie začalo uznesením vyšetrovateľa PZ SR v Banskej Bystrici sp. zn. ČVS: KÚJP-7/OVEK-2003 zo dňa 12.3.2003 podľa § 160 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie.

Uznesením odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Dso 6/04 zo dňa 25.6.2004 bolo na základe odvolania sudcu napadnuté uznesenie o prerušení disciplinárneho konania podľa § 150 ods. 1 Zákona o sudcoch s použitím § 149 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušené a prvostupňovému senátu bolo uložené aby vo veci konal a rozhodol s odôvodnením, že na splnenie podmienok na prerušenie disciplinárneho konania podľa § 125 ods. 2 Zákona o sudcoch je nevyhnutné, aby sudcovi bolo vznesené obvinenie podľa § 163 ods. 1 Tr. por.

S poukazom na znenie ustanovenia § 151b ods. 3 a ods. 7 Zákona o sudcoch bola, po vrátení veci na prvostupňové konanie, vec podľa rozvrhu práce pridelená na konanie a rozhodnutie novozvolenému disciplinárnemu senátu vytvorenému podľa predpisov platných po 1. novembri 2003. Písomným podaním doručeným disciplinárnemu súdu dňa 6.12.2004 navrhovateľ namietol, že disciplinárnu vec má podľa § 151b ods. 3 a ods. 7 Zákona o sudcoch prejednávať a rozhodovať pôvodný disciplinárny senát predsedu JUDr. H. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] Vzhľadom na vznesenú námietku disciplinárny súd predložil vec v súlade s ustanovením § 121 ods. 1, ods. 2 Zákona o sudcoch príslušnému disciplinárnemu senátu na rozhodnutie. Vec bola vrátená príslušným predsedom senátu bez rozhodnutia s tým, že vo veci sa nejedná o námietku zaujatosti. Za daného právneho stavu disciplinárny senát vyhodnocoval právne možnosti

d'alšieho postupu vo veci a dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že vec mu bola podľa platného rozvrhu práce pridelená na konanie a rozhodnutie a vo veci začal vykonávať úkony smerujúce k rozhodnutiu, a najmä na skutočnosť, že Zákon o sudcoch v platnom znení neobsahuje konkrétnu právnu úpravu, podľa ktorej by mohol vec postúpiť na konanie a rozhodnutie pôvodnému disciplinárnemu senátu. Preto vo veci vykonal úplné dokazovanie a vo veci rozhodol ako súd vecne príslušný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd na ústnom pojednávaní dňa 17.3.2005 vykonal dokazovanie, prečítal a oboznámil sťažnosť sudcu zo dňa 21.1.2003 z č. 1. 4 – 5, vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 28.1.2003 k obsahu sťažnosti adresované predsedovi Krajského súdu v B [redacted] z č. 1. 6 – 7, správu ohľadne trestného konania pre účely disciplinárneho konania KR PZ B [redacted] B [redacted] zo dňa 21. 5. 2004 ČVS: KUJP-7/OVEK/2003, správu ohľadne trestného konania pre účely disciplinárneho konania zo dňa 12. 1. 2004, pod tou istou sp.zn., uznesenie podľa § 105 ods. 1 Tr. por., zo dňa 20. 2. 2004, pod tou istou sp.zn., faxovú správu adresovanú kpt. Ing. P [redacted] F [redacted] zo dňa 4. 5. 2004, námietky zaujatosti na č. 1. 9 – 10, vyjadrenie k námietke zaujatosti na č. 1. 12, rozhodnutie na č. 1. 13, oznámenie o zaujatosti na č. 1. 14, správu na č. 1. 16, rozhodnutie na č. 1. 17 – 18, osobný spis a fotokópie pani R [redacted] na č. 1. 19 – 20 s celým obsahom prílohy, vyjadrenie Úradu pre štátnu službu zo dňa 10.12.2003 na č. 1. 21, vyjadrenie JUDr. C [redacted] na č. 1. 26, uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 160 ods. 1 Tr. por. na č. 1. 38 – 40, sťažnosť proti prerušeniu konania na č. 1. 48 – 49, zápisnicu o výberovom konaní z 15. 1. 2003, kópiu inzerátu z denníku [redacted] z 19. 11. 2002, kópiu inzerátu z okresných novín [redacted], kópiu inzerátu z okresných novín [redacted] na ďalšie výberové konanie, ktoré sa malo uskutočniť 25. 3. 2003, inzerát k tomuto konaniu a objednávku z 20. 1. 2003, zápisnicu z výberového konania z 25. 3. 2003, kópiu článku vydavateľstva denníka [redacted], podľa ktorého sa ospravedlnili JUDr. R [redacted] za zásah do jeho občianskej cti, daňový doklad, ktorým platil Okresný súd za uverejnené inzeráty a zásady sudcovskej etiky, ktoré boli prijaté na základe dohody medzi JUDr. H [redacted] predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a JUDr. Č [redacted] ministrom spravodlivosti SR zo dňa 4. 10. 2001.

Sudca sa na pojednávaní k veci vyjadril tak, že samotný návrh považuje za neopodstatnený a považuje ho za tzv. šikanu voči jeho osobe zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ v podstate už podal 6 návrhov, ktoré boli právoplatne skončené. Zo samotného skutku, pre ktorý bol podaný návrh a z jeho konštrukcie, podľa jeho názoru vyplýva jednoznačný záver, že neobsahuje také konanie zo strany sudcu, ktoré ako zákonný znak predpokladá ustanovenie § 115 ods. 1 Zákona o sudcoch. V tomto smere poukazuje aj

